

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
		Tárgy	725.09
Szerző: <i>Balog János</i>		Hely	(439. Bp)
Cím: <i>A város helye és helyszíne</i>		Idő	"1962"
Forrás: <i>Magyar Nemzet</i>		Személy	
		Helyszám	
		(Hely)	
		(Idő)	
		(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Es ha olvasóm nem rest,
sétáljon még el velem

a Madách térre,

amelynek már születésekor elvetélt »diadalíve« mögött nagyszabású új lakótömb bontakozik ki. Ennek örülünk, de előtte, a szemünk előtt, már-már megkövül a Tanács körüti üzletháznak is nehezen nevezhető bódésor. Igaz, ez a tanács telke, talán egy új, központi városháza helye. Talán. Mert senki sem tudja megmondani, hogy akárcsak elvileg is időszerű-e még ez a réges-régi terv. Pedig jó lenne eldönteni. Végül is mi legyen itt. Mert ha a város nem tart rá igényt, remek lakóházakat lehetne építeni rá, amelyekkel folytatódhatnék a Tanács körüli világvárosi kialakítása.

Attól tartok, elragad, mint oly sokszor annyi pestit, a véget érni nem akaró építési kedv, így hát jó lesz megállni. Úgyis csupán néhány, némileg talán önkényesen megragadott, de tagadhatatlanul érzékeny pontjával kívántam illusztrálni a város, a tágabb belváros építészeti problémakörét. Úgy is mondhatnám, Budapest annyira szívünkhez nőtt szépségének problémáit és modern rendeltetésének kérdés-sorát.

Lehetne persze folytatni

a Rákóczi úton a Szövetség utcai foghíjat, amely mégiscsak nagy, modern áruházat kíván, vagy — hiszen Budát se felejtsem — a Mártírok útján a villamossági gyár elé kívánczó, takaró épületsorral.

Hogy van már Budapestnek általános rendezési terve, valóban nagy eredmény. Hasznosak a kerületi építési alap-és intézkedési tervek is. Am a szóbanforgó nagyfotosságú csomópontok, terek, útvonalak sorsa — e tervek jellege folytán — a kétfajta tervezés, azaz a két szék között a pad alá pottyán. Nem hiszem, hogy akad hozzáértő ember, aki kétségbevonná a szóba-hozott beépítési feladatok nehezségeit és a különös felelősséget, amely a tervezőkre, alkotókra hárul. Aki azonban valóban elismeri a modern építészet »egyenértékűségét« és elhivatottságát, s ismeri építész szakember gárdánk, a tervezők és kivitelezők képességeit, az nem kételkedhet benne, hogy szebbé tudjuk tenni ezt a várost minden régi ragyogásánál.

A Baross téri és a Roosevelt téri »megmozdulás« — a Várról nem is szólva — mindenképpen jó jel. Arra vall, hogy végeszakad a túlzott aggodalmaskodásnak. Hogy a folyton változóhoz, amely minden igazi város örök, mondhatni »műfaji« jellegzetessége, korunk, a ma magyar építésze is mind több, szándékainkat híven kifejező, korszerű és ezért maradandó művel járul hozzá.

Balog János